

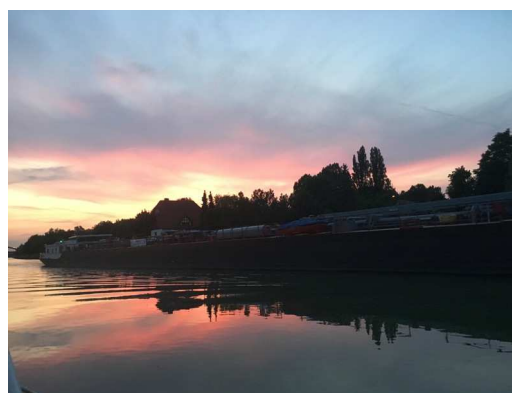
Rejsebrev nr. 3 – 11. juni 2017

Vi er nu i Holland på floden Maas og har sejlet 565 sømil og gået 122 motortimer.

Det er ved at være 14 dage siden sidste rejsebrev. Vi har haft besøg hjemmefra og Tina er rundet et halvt hundrede år.

29. Maj - I Hannover havde vi en dejlig dag med at cykle Hannover rundt langs den 'røde linie' i strålende solskin. Hannover blev stort set jævnet med jorden under 2. verdenskrig og den efterfølgende genopbygning bærer præg af manglende penge og mange bygninger er bygget i typisk østtysk stil. I den gamle bydel har man genopbygget de gamle huse med bygningsmateriale fra de forskellige huse fundet i ruinerne. Hannover Yagthafen er et besøg værd og med en meget hjælpsom og oplysende havnefoged.

Vi sejlede fra Hannover i løbet af formiddagen efter at have fået fyldt diesel og vand på. Der er et stykke i mellem steder hvor vi kan fylde på, så det er med at benytte sig af dem. Vejret var temmelig varmt og vi var glade for skyggen under biminien. Vi sejlede ca. 7 timer til en 'liegeplatz' ved Lübecke. Hele vejen langs kanalen er der mennesker som fisker, soler sig og bader i kanalen. De vinker og hilser når vi sejler forbi, det er rigtigt hyggeligt. Vi måtte også en tur i kanalen da vi kom frem. Mange af de unge mennesker hopper også i fra broerne over kanalen.

Vi sejlede videre dagen efter til en ny 'liegeplatz' ved Bramche. Der er gode handlemuligheder stort supermarked og et 'Dänische Bettenlager', så vi fik støttet Lars Larsen. Ellers er der ikke meget godt at sige om den plads, da den lå lige ved en gær fabrik med konstant støj og en sødlig lugt af bacon.

Vi sejlede videre og ca. 500 meter længere nede af kanalen var der en idylisk liegeplatz, hvis vi bare havde vidst det☺. Vi gjorde ophold for natten ved Riesenbeck og fik badet lidt i kanalen i det varme vejr.

Så gik turen videre og vi sejlede fra Mittlandskanalen ud på Dortmund-Ems kanalen. Ved Münster kommer vi til den første sluse opad hvor vi skal flytte fortøjningerne fra én klampe til den næste under slusningen. Det går super godt. Vi havde lagt til i styrbord side da vi sejlede ind og da vi kom op opdagede vi at der var flydepullerter i bagbord side af slusen. Det ville have været noget nemmere. Men pyt så fik vi øvet os på at flytte fortøjninger under slusning. Vi lagde til ved Lüdinghausen og overnattede sammen med tre store

flodpramme.

Det er blevet d. 2. juni og i aften kommer Annesofie og Daniel ombord (vi glæder os☺).

Vi sejler fra fra Dortmund-Ems kanalen ind på Wesel-Datteln kanalen som fører ud til Rhinen. Vi skal igennem 4 sluser før vi når Dorsten Yachthafen. De fire sluser tager en krig med ventetider, da vi sluses sammen med 2 store flodpramme på hver 90 meter, så vi fylder ikke meget i slusen ift. dem. Tina blev helt nervøs for at vi ikke kom igennem den sidste, da hun i radioen hørte slusemesteren tale om "feuer abend", men det gik.

Ved 18.30 tiden er vi fremme ved Dorsten og får en fin plads langs kanalen ud for Diesel standen. Så kan vi også lige få fyldt på i morgen inden vi sejler. Annesofie og Daniel ankom i bil ved 23 tiden.

Det var super dejligt at se dem igen, selvom vi kun har været væk i 3 uger føles tiden alligevel lang og klokken bliver da også 02 før vi kryber til køjs.

Næste dag efter vi har fyldt op med Diesel og vand sejler vi ud på kanalen, solen skinner og vi nyder at have selskab. Turen går igennem de sidste par sluser og nu er vi fire ombord så der er masser af hænder til at hjælpe til – skipper kan tage sig en slapper. Nu kommer vi ud på Rhinen som er hoved motorvejen

gennem Tyskland.

Og det kan man godt mærke. Her er noget mere trafik. Flodpramme og Lægter sejler betydeligt

stærkere og en del er også væsentligt større en dem vi har set på kanalerne. Det giver en del mere uro og dønninger i vandet. Nu er jeg glad for at jeg brugte så lang tid på at få surret masten på et stabilt stativ. Jeg sender en i tankerne en stor tak til Keld for hjælpen. Masten rør sig ikke en cm., selv om båden gynger. Det går der ud af med lynets hast. Med 3,5 knobs medstrøm går vi ca. 9 knob. Vi finder ind til en indsø et stykke nede ad Rhinen hvor der er en lille hyggelig havn med megen vand under kølen.

Ca. 11m næsten ind til broen. Havnen hedder Jagthafen Reeser Schauz, to gamle gubber vinkede os en til en fin plads langskibs lang restauranten. Her spiste vi om aftenen. 4 Wienerschnitzler og 6 fadøl til 35 Euro er vist til at overkomme. Her kan vi virkelig se at der er forberedt på store forskelle i vandstand. Alle broer er flydebroer med ca. 10 m høje pæle.

Næste dag passerer vi grænsen til Holland og går ind i Lindenberg Haven i Niemegen. Hyggelig havn lige neden for byen. Så en tur op i byen og hygge lidt på torvet. På vej tilbage til båden ser vi at der

er mange mennesker i parken og wupti – der er ølfestival i byen. Det var godt at vi fik denne kulturelle oplevelse med 😊.

Ved 21 tiden kommer Louise og Farmor i bil og skal sejle med nogle dage. Dejligt at vi alle nu er samlet igen. I morgen tidlig tager Daniel og Annesofie af sted igen 😊

5. juni 2017, vi tager forskud på Tinas 50 års fødselsdag. Så hun bliver vækket med fødselsdagssang og gaver.

Sidst på formiddagen kører jeg Daniel og Annesofie tilbage til deres bil ca. 100 km. tilbage i Tyskland. Og så går turen ellers videre ind i Holland. Nu på floden Waal (Rhinen hedder Wall i Holland). Vi forlader Waal og sejler ind i den første sluse i Holland. Her sker det som ikke må ske.

Da vi er næsten oppe hopper begge fortøjning af pullerten og så får vi travlt med at få styret båden ind til en pullert og få fat igen. Heldigvis var vi alene i slusen og der skete ingenting.

Vi sejler nu ind på Waal-Mass kanalen som er en kort kanal som forbinder de to floder Wall og Mass. Det er en lidt kedelig kanal men også kun 12km lang.

Slusen ud til Mass står åben i begge ender, da den kun bruges til at styre vandstanden ved store forskelle. I øjeblikket er vandstand knap en meter under normalt. Så det må gerne regne lidt oppe i bjergene inden vi kommer til Frankrig.

Vi fandt en lille hyggelig havn i en indså ved byen Cuijk. Der var et stykke ind til byen og vi spurgte havnefogeden hvor den nærmeste restaurant lå. Han sagde at den lå et stykke væk men han skulle nok køre os. Vi fik hans tlf. nr. så vi kunne ringe når vi var færdige, så kom han og hentede os igen. Det er sku' flot service.

Jeg fik ønsket mig regn i floderne lidt for tidligt. Det næste døgn fik vi en hel det vådt ned fra oven.

Så vi gik en laaang tur ind til byen og handlede og næste dag sejlede ved til en ligge liggeplads langs Maas. Jeg tog bussen ind til Niemegen og skulle hente Farmors bil. Men den var væk!! Vi havde ikke heelt forstået de Hollandske parkeringsskilte, så den var blevet kørt væk af Politiet. Så ud og hente den langt udenfor byen. Det blev en dyr fornøjelse (224 Euro for at få den udleveret).

Og så skal man huske et have mange kontanter på sig i Holland (og i Tyskland). For man kan ikke betale med kreditkort ret mange steder, undtagen benzintanke og større supermarkeds kæder.

Næste morgen sagde vi farvel til Louise og Farmor efter nogle rigtig hyggelige dage. Det var helt vemodigt at blive alene igen og nu er der 2 måneder til vi ses igen. Det regnede det næste døgn og vi gik i hi i båden og havde lidt hjemve. Det så ud til at Louise og Farmor havde taget det dårlige vejr med dem for solen kom frem og vi sejlede videre til Venlo (en enkelt sluse på vejen) og gik på shoppingtur i 23 grader og fuld sol.

I morgen d. 11. juni går turen videre sydpå mod Maastricht

Hav en fantastisk uge, det regner vi med at have.

